

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת אורית אביגיל יהלומי

תובע פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד שרית רחימי

נגד

נתבעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד שי שמחיוב

בעניין הקטינה:

ילידת 00.00.2014

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

לפניי תביעה "לביטול מזונות ומדור".

רקע עובדתי

1. התובע (להלן: "התובע ואו האב") והנתבעת (להלן: "הנתבעת ואו האם") הם הוריה של הקטינה, ילידת 00.00.2014 (להלן: "הקטינה"), כבת 10 וחצי כיום.
2. הצדדים התגרשו ביום 00.00.2015.
3. במסגרת הליכי הגירושין, הוגשה בין היתר, תביעה למזונות הקטינה לבית משפט זה, וכן ננקטו הליכים בבית הדין הרבני בעניין הסדרי הקשר עם הקטינה.
4. האם הגישה ביום 14.6.2015 לבית משפט זה תביעה למזונות הקטינה, בתיק תמ"ש 28602-06-15, ההליך התברר לפני כבוד השופט ערן שילה (להלן: "תביעת המזונות").
5. במסגרת תביעת המזונות הוגשו כתבי טענות, תצהירי עדות ראשית, התקיימה ישיבת קדם משפט ביום 10.11.2015, ודיון הוכחות ביום 5.1.2016, אשר במהלכו התקיים בין הצדדים דיון מחוץ לפרוטוקול, בסופו הודיעו באי כוח הצדדים כי הגיעו להסכמות אשר קיבלו תוקף של פסק דין כלהלן:
1. "סכום המזונות עבור הקטינה יעמוד על 1,400 ₪ לחודש ובנוסף, החל ממועד בו התובעת תשכור דירה, ישתתף האב בעלות המדור בסך של

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 825 ₪ ללא קשר לעלות השכירות בפועל. מעבר לכך, ישתתף האב
2 במחצית הוצאות החינוך והבריאות החריגות של הקטינה (שאינן
3 מכוסות על ידי קופת החולים) כמקובל.
- 4 2. ככל שבעתיד תפחת השתתפות הנתבע בהוצאות החינוך כך שתעמוד
5 על פחות מ-750 ש"ח לחודש, יתווסף לסכום המזונות סך 200 ש"ח
6 ובלבד שהוצאות החינוך יחד עם תוספת זו לא יעבור את סך 750 ש"ח.
7
- 8 3. קצבת הילדים וכל סיוע כלכלי אחר יועבר לתובעת מעבר לדמי
9 המזונות. סכומים אלו יוצמדו למדד המחירים לצרכן הידוע להיום
10 ויתעדכנו אחת לשלושה חודשים ללא חיוב למפרע.
11
- 12 4. סכום המזונות ייפסק למפרע מיום הגשת התביעה. התשלום החודשי
13 יבוצע לא יאוחר מהחמישי לכל חודש. התשלום הראשון לפי פסק דין
14 זה יהיה לחודש ינואר 2016. הסכום שהצטבר מיום הגשת התביעה ועד
15 לחודש זה ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים במקביל לתשלומי
16 המזונות השוטפים. כל אחד מהצדדים יסדיר ישירות מול המעון את
17 מחצית החוב, באופן מיידי.
- 18 5. סכום המזונות ישולם עד הגעת הקטינה לגיל 18 או סוף כיתה י"ב לפי
19 המאוחר, ואז יעמוד על שליש הסכום שישולם עד לשחרור משירות
20 צבאי או לאומי ככל שתשרת" (להלן: "פסק הדין למזונות").
21
- 22 6. למען הסדר הטוב אף יצוין, כי גם בתום ישיבת קדם המשפט מיום 10.11.2015, התקיים דיון
23 בלתי פורמאלי של בית המשפט עם הצדדים בו צוין כי ב"כ הצדדים רשמו לפנייהם את **הצעת**
24 **בית המשפט, אשר** לפיה סכום מזונות הקטינה יעמוד על סך של 1,400 ₪ לחודש, ובנוסף,
25 החל מן המועד בו תשכור האם דירה, האב ישתתף בעלות המדור עד לסך של 825 ₪ בחודש
26 ללא קשר לעלות השכירות בפועל, ובנוסף ישתתף במחצית הוצאות החינוך והבריאות של
27 הקטינה כמקובל, כשסכומים אלו יוצמדו למדד.
28 משלא התקבלה הסכמת הצדדים למתווה שהציע בית המשפט באותה העת, נקבע ההליך
29 להוכחות.
30
- 31 7. מצאתי לנכון לפרט ולהדגיש את הדרך בה הלכו הצדדים עד למתן פסק הדין המוסכם כאמור
32 לעניין מזונות הקטינה, על מנת להבהיר שהצדדים היו מיוצגים, התקיים הליך מפורט אשר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 במסגרתו נטענו ונבחנו טענות הצדדים לגבי הכנסותיהם, הוצאותיהם וצרכי הקטינה לעומק,
2 ופסק הדין ניתן אף בהמשך להצעה של השופט שדן בתיק, והכיר את ההליך.
3
4 8. בעת מתן פסק הדין למזונות בתחילת שנת 2016, הייתה הקטינה בת כשנתיים.
5
6 9. ביום 3.12.2023 הגיש התובע בתיק זה, כתב תביעה מתוקן "לביטול מזונות ומדור".
7
8 10. נטען כי התובע משלם לנתבעת על פי האמור בפסק הדין, סך של 2,425 ₪ מידי חודש למזונות
9 הקטינה, ובית המשפט מציין כבר עתה כי מדובר באותו סכום הקרן הנומינלי שנפסק בשנת
10 2016, ללא ההצמדה של דמי המזונות למדד כפי שהיה על התובע לשלם.
11
12 11. התובע טוען כי מאז מתן פסק הדין למזונות חל שינוי נסיבות אשר מהותי ב-4 פרמטרים:
13 (סעיף 12 לכתב התביעה המתוקן).
14
15 א. גילה של הקטינה שהייתה בת פחות משנתיים והיא כיום כבת עשר.
16
17 ב. זמני השהות של הצדדים אשר "השתנו לחלוטין והפכו שוויוניים לגמרי".
18
19 ג. הכנסות הצדדים.
20
21 ד. הלכת בע"מ 919/15 "אשר יש לה השפעה מכרעת על חישוב דמי המזונות וחיובים
22 המושגים על הצדדים...".
23
24 12. כאן המקום להדגיש ולציין כי הסעד הנתבע בתביעה הוא: להורות על ביטול מלא של תשלום
25 דמי המזונות שמשלם התובע לנתבעת, ולחלופין, לחייב את הנתבעת בתשלום דמי מזונות
26 לתובע (ראו סיכום התביעה לאחר סעיף 70, וכן סעיף 13), וכי אין בכתב התביעה שהוגש כל
27 עתירה למתן סעד של הפחתת דמי המזונות.

הדין החל – גדר היריעה

- 28
29
30
31 13. הלכה פסוקה וידועה מימים ימימה היא, כי פסק דין למזונות אינו יוצר מעשה בית דין. אשר
32 על כן, ניתן לדון מחדש בגובה מזונות כאשר קיים שינוי נסיבות מהותי אשר יצדיק את השינוי
33 (ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (1982) (להלן: "עניין פייגה")).
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

14. יחד עם זאת, נפסק כי את המושג "שינוי נסיבות" יש לפרש באורח דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון בין המגמה להביא לסופיות הדיון, לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי חיים משתנים. לשון אחר, על בית המשפט הדן בתביעה החדשה לקבוע, בזהירות יתירה ובצורה ברורה וחד משמעית, האם חל שינוי בנסיבות, מהו שינוי הנסיבות והאם שינוי הנסיבות מצדיק שינוי בסכום המזונות אשר נקבע בעבר.
15. אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות (ראו למשל: בע"מ 3984/15 פלונית נ' פלונית (13.6.2013); עמ"ש (מחוזי חיפה) 47200-12-20 א. נ' ב. (27.6.2021)).
16. סוגיית תחולת הלכת בע"מ 919/15 על תביעה לשינוי חיוב במזונות ילדים שנפסקו עוד קודם לכן, נדונה והוכרעה בפסק דינו של בית המשפט העליון בבע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני (20.1.2021), שם נקבעו עקרונות מנחים כלהלן:
- א. הלכת בע"מ 919/15 כשלעצמה אינה מהווה "שינוי נסיבות מהותי" המצדיק שינוי חיוב במזונות.
- ב. ככל שבית המשפט מגיע למסקנה כי התרחש שינוי נסיבות מהותי המצדיק עיון מחודש בגובה המזונות, עיון זה יעשה בהתאם להלכת בע"מ 919/15.
- ג. על בתי המשפט לשקול בזהירות ובקפדנות את השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר. המצב בעבר וקביעות בית המשפט בפסק דין קודם מהווים את נקודת המוצא המחייבת ועל הטוען לשינוי לעמוד בנטל הוכחת השינוי מאותה נקודת מוצא.
- ד. יש לבחון רק את הרכיב הפרטני שבו חל שינוי הנסיבות המהותי וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, תוך חתירה ככל שניתן לצמצום היקף ההתדיינות. לשון אחר - ככל שמדובר בשינוי באחד ממרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת בע"מ 919/15 על כל סכום המזונות ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הפרטני בהתאם להלכת בע"מ 919/15. ראו גם: תלה"מ (נצ') 2590-02-21 פלונית נ' פלוני (13.10.2021).
17. "שינוי הנסיבות" נבחן תמיד ביחס למצב ששרר ערב חתימת ההסכם, או ערב מתן פסק הדין בו נקבע החיוב המקורי במזונות (עמ"ש (חיפה) 47200-12-20 א. נ' ב. (27.6.2021)).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1
2 ברוח זו נקבע בעניין פייגה:
- 3 "מי שמבקש להוכיח גידול בצרכים ושינוי מהותי בהם, כאשר בעבר ניתן פסק-דין
4 בהסכמה, מתחייב על-ידי כך בהוכחתו של המצב ששרר בעבר בעת שהגיעו הצדדים
5 להסכמה ובהצבעה על השינוי שחל מאז, אשר אף אותו יש, כמובן, להוכיח. הווה אומר,
6 בית המשפט אינו פועל בחלל ריק, בו פתוח הכול לבדיקה מחדש מראשיתו, וכאילו לא
7 היו קיימות נסיבות, אשר את שינוין מבקשים להוכיח. המצב בעבר הוא בגדר נקודת
8 מוצא מחייבת, והבהרתו היא בגדר חובתו של מי שטוען להתהוותו של שינוי".
- 9
- 10 18. שינוי מהותי שיוכל להצדיק עיון מחדש בחיוב המזונות יכול להיות בצרכי הילדים, במצבם
11 הבריאותי והמשפחתי של ההורים, בהשתכרותם ומצבם הכלכלי, שינוי בהסדרי שהות.
- 12
- 13 19. **חשיבות תום הלב** – על תובע בתביעה להפחתת מזונות (במקרה דנן אף ביטול מזונות), לפעול
14 בתום לב, ולנהוג בשקיפות רבה ובקלפים פתוחים.
- 15
- 16 ראו למשל – בע"מ 3148/07 פלוני נ' פלוני (13.6.2007), שם התייחס כבוד השופט רובינשטיין
17 לשיקול הדעת המסור לבית המשפט בבואו לדון מחדש בשאלת המזונות, וצוין כי על בית
18 המשפט להביט על התמונה בכללותה, ולהכריע האם יש מקום לאפשר דיון מחדש במזונות.
- 19
- 20 בהקשר זה נקבע כי על בית המשפט לבחון האם התביעה הוגשה בחוסר תום לב, המתייחס
21 בין היתר לחשיפת היקף הכנסותיו של התובע, מצבו הכלכלי, כיצד התנהל בתשלום מזונותיו
22 השוטפים מאז מתן פסק הדין למזונות: האם יצר חובות, או הקפיד על תשלומים שוטפים
23 במועד.
- 24
- 25 על רקע האמור לעיל, נפסק כי התנאי של שינוי נסיבות מהותי הוא תנאי הכרחי על מנת לקבל
26 תובענה לשינוי סכום מזונות פסוק, אך לא תנאי מספיק, כאשר יש תנאי "מצטבר" נוסף
27 והוא: בחינת תום הלב של מגיש התובענה.
- 28
- 29 ראו גם - עמ"ש (ת"א) 33596-02-20 פלוני נ' פלונית (8.10.2020); עמ"ש (חיפה) 45821-03-20
30 פלוני נ' פלונית, (12.11.2020); עמ"ש (ת"א) 17590-01-20 פלונית נ' פלוני (3.12.2020);
31 תלה"מ (ת"א) 45851-12-20 א.נ.נ' א.א. (15.8.2021).
- 32
- 33 20. בפסק הדין בעמ"ש (מחוזי חיפה) 53288-03-18 פלוני נ' פלונית (13.11.2018) נקבע, כי באותו
34 המקרה, כן חל שינוי נסיבות מהותי, ואולם התביעה נדחתה בכל זאת בשל הפרת חובת תום

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

1 הלב. נפסק כי מקום שבו התרשם בית המשפט כי התובע הפחתת שיעורם של מזונות נהג
2 בחוסר תום לב, אין מקום להיעתר לתביעתו אף אם הלה הוכיח כי חל שינוי נסיבות מהותי,
3 המצדיק בשגרה "פתיחה מחדש" של הדין בעניין זה:
4 "התנאי של שינוי נסיבות מהותי הוא תנאי הכרחי בכדי לקבל תובענה לשינוי סכום
5 מזונות פסוק, אך לא תנאי מספיק. בנוסף יש צורך בבחינת תום לב של מגיש התובענה
6 (האיש או האישה) בהגשת התובענה. תום הלב, כך לטעמי, ייבחן, בין היתר, בשאלות
7 הבאות: האם מגיש התובענה 'משחק בקלפים גלויים' בכל הקשור למצבו הכלכלי בכלל
8 והכנסתו בפרט; כיצד התנהל בתשלום מזונותיו השוטפים מאז פסק הדין הפסוק
9 למזונות. האם יצר חובות או הקפיד על תשלומים שוטפים ובמועד ... במצב דברים זה,
10 נתון לבית המשפט שיקול הדעת שלא להורות על שינוי סכום המזונות הפסוק, אפילו
11 גדל שכרה של המשיבה בשיעור משמעותי. כאמור יש לבחון במצב דברים זה את
12 התנהלות מגיש התובענה לשינוי סכום המזונות הפסוק, ב'משקפי' תום הלב ומכלול
13 יחסי בני הזוג".

מן הדין לנדון

14
15
16
17 21. לאחר עיון בשלל הטענות והמסמכים הרבים שהגישו הצדדים, תצהירי עדות ראשית, קדם
18 משפט והוכחות, נחה דעתי כי דין התביעה להידחות משני טעמים מרכזיים:
19
20 הראשון, נעוץ בכך שהתובע לא עמד בנטל להוכיח כי חל שינוי נסיבות מהותי במי
21 מהפרמטרים הנטענים, כאשר השניים הרלוונטיים הם: שינוי בהכנסות ובהסדרי הקשר (ראו
22 גם עדותו מיום 9.10.2024, שם ציין כי עילת התביעה שלו הינה שינוי בזמני השהות ובהכנסות
23 של שני הצדדים).
24
25 השני, נעוץ בכך שמצאתי כי התובע אף נהג בחוסר תום לב מהותי בהליך שלפניי, עת יצר מצגי
26 שווא מטעים, הסתיר מבית המשפט מידע מאוד מהותי, בין היתר לגבי מצבו הכלכלי
27 והכנסותיו ולגבי הסדרי הקשר, לא שילם את מלוא דמי המזונות שנפסקו, וממשיך שלא
28 להצמידם עד עצם היום הזה.
29
30 22. כאמור, בתביעה לביטול או הפחתת מזונות כאמור, עקב שינוי נסיבות מהותי, יש להצביע על
31 שינוי מהותי ובלתי צפוי שחל או ארע ביחס לאותו מועד בו ניתן פסק הדין למזונות, בינואר
32 2016.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

שינוי בגיל הקטינה והלכת בע"מ 919/15

23. אין חולק כי בעת מתן פסק הדין הקטינה הייתה כבת שנתיים, מקטני קטנים, וכי כיום היא בת 10 וחצי. כאמור על פי פסיקת בית המשפט העליון בבע"מ 7670/18, אין בעובדה זו לבדה (החלת בע"מ 919/15) כדי להוות עילה לשינוי המזונות שנקבעו בפסק הדין.

נפסק כי אמנם הלכת בע"מ 919/15 קבעה כללים חדשים בנוגע לחלוקת נטל המזונות לקטינים בגילאי 6-15 בין ההורים. עם זאת, בית המשפט מבהיר וקובע כי הלכת בע"מ 919/15 אינה מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות מהותי המצדיק פתיחת תיק מזונות, וכי אין בהלכת בע"מ 919/15 כדי לשנות או להקל בדרישת השינוי המהותי בנסיבות הפרטניות כפי שפורשה בפסיקה, קודם שניתן פסק הדין בבע"מ 919/15, וזאת בין היתר, משום שתוצאה אחרת תפגע יתר על המידה בעקרון סופיות הדיון, ותפתח פתח רחב מידי שאף יפגע ביציבות חיי בני המשפחה ועלול לפגוע בקטינים.

כן הודגש כי הדרישה בדבר שינוי הנסיבות המהותי בתביעות לשינוי גובה המזונות חלה, הן כאשר החיוב נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, הן כאשר מקור החיוב הינו בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל, והן כאשר מדובר בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד, וכי אין בבע"מ 919/15 כדי לשנות מהלכה זו ויש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה.

שינוי במצבם ובהכנסותיהם של הצדדים

24. בכל הנוגע להכנסותיו, מצאתי כי התובע הציג גרסה בלתי אמינה בעליל, שעברה שינויים והתפתחויות בכל פעם שהנתבעת חשפה את עיסוקיו השונים, ובכל מקרה, עולה כי גם על פי גרסתו שלו הכנסותיו גדלו מאז מתן פסק הדין למזונות לפני כ-9 שנים, ולא חל כל שינוי נסיבות מהותי לרעה בפרמטר האמור.

25. אפתח בכך כי מאז מתן פסק הדין שני הצדדים נישאו בשנית, קודם התובע אשר אף נולדו לו 2 ילדים מאז.

26. התובע נישא בשנית וטען בתביעה כי מתוך שכרו, הוא משלם לחמיו סך של 3,000 ₪ שכר דירה (אשר צפוי לעלות בחודש מאי 2024 לסך של 4,000 ₪). לעניין תשלומי שכר דירה, נטען כי הוא ואשתו גרים בדירתם של הורי האישה במחיר מוזל.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 27. גם הנתבעת נישאה בשנית בחודש *** 2024, כאשר לטענתה היא ובן זוגה הנוכחי ממשיכים
2 להחזיק בשני בתים נפרדים, משעה שבן זוגה מתגורר ב*** ומקיים הסדרי קשר רחבים עם
3 ילדיו מנישואים ראשונים, ואילו היא ממשיכה לגור בדירתה השכורה ב***, ומשלמת דמי
4 שכירות חודשיים בסך של 2,400 ₪, כאשר הקטינה לומדת בבית ספר בשכונת *** ב***.
5
6 28. שני הצדדים הכבירו בטענות וחקירות לגבי המשטר הרכושי החל ביניהם לבין בני זוגם
7 הנוכחיים, אופן הנשיאה בהוצאות המשפחתיות, חלוקת הנטל, סיוע כלכלי וכיוצא בזה, ולא
8 מצאתי כי יש בנמצא ו/או כי הוכח, שיש במי מטענות אלה כדי להוות עילה לשינוי במזונות
9 כאמור.
10
11 29. כמו כן לא מצאתי לקבל טענות התובע כי הנתבעת לא באמת שוכרת דירה או כי בעל הבית
12 הוא חבר של אביה, וכך גם לא מצאתי לקבל טענתה הנגדית של הנתבעת כי התובע לא באמת
13 משלם שכירות לחמיו, כאשר שני הצדדים הציגו הסכמי שכירות, וראיות לביצוע תשלומי
14 השכירות בדפי הבנק.
15
16 30. בפסיקה נקבע כי הולדת ילד נוסף (וכפועל יוצא: שינוי בעלות המדור והצרכים של המשפחה)
17 היא שינוי שניתן, לכל הפחות, לצפות מראש, ולכן אינו מהווה "שינוי נסיבות" משמעותי בפני
18 עצמו (ע"א 381/86 אבין נ' אבין (31.12.1986); עמ"ש (ת"א) 17590-01-20 פלונית נ' פלוני
19 (3.12.2020); תלה"מ (ירושלים) 42875-06-20 פ.א. נ' י.פ. (20.4.2021)).
20
21 גם מעבר למגורים עם בן זוג חדש אינו מהווה שינוי נסיבות. עצם תחילתה של מערכת יחסים
22 זוגית חדשה ומגורים משותפים אינם מהווים כשלעצמם שינוי נסיבות מהותי המצדיק
23 פתיחה מחדש של הדיון בשיעור המזונות, זאת אף מקום בו מסייע בן הזוג החדש להורה
24 מבחינה כלכלית (תמ"ש (ת"א) 15007-05-15 ד.א. נ' ה.א. (15.12.2016); תמ"ש (פ"ת) 61453-
25 06-13 פלוני נ' פלונית (19.12.2017)).
- 26 **הכנסות התובע ומצבו הכלכלי**
27
28 31. בכתב התביעה טען התובע כי הוא נותר בעבודתו כ*** ב***, ושכרו החודשי עומד על סך ממוצע
29 של 7,000 ₪ נטו. כן נטען כי שכר של *** נע בין 8,000-9,000 ₪ בחודש למשרה מלאה בהיקף
30 של 6 ימי עבודה, בשבוע ואולם התובע אינו עובד במשרה מלאה, מאחר שבשל הסדרי השהות
31 הוא נאלץ לצאת בשעה 14:30 כדי להספיק ולאסוף את הקטינה.
32
33 32. כן נטען כי הקטינה סובלת ממחלה המתבטאת בעיקר בחום ודלקת גרון המופיעה מעת לעת,
34 מחייבת את הצדדים להישאר עם הקטינה ומשפיעה על הכנסתו של התובע, וכי עבודתו אצל
35 *** מאפשרת מחד יותר גמישות, אך מצד שני ולאור ההתחשבות, אין הוא יכול לבוא בטענות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 על שכרו הנמוך. מבדיקות שערך בשוק החופשי נוכח לדעת שיהיה לו קשה למצוא עבודה אשר
2 תקבל את שעות העבודה המצומצמות הנובעות ממחויבותו לגידול הקטינה.
- 3
4 33. הנתבעת טוענת מנגד כי התובע אשר עובד אצל *** מזה כ-10 שנים, הציג תלושי משכורת
5 פיקטיביים שאינם משקפים את הכנסותיו האמיתיות ובפועל הוא לא עובד שכיר של ***, כי
6 אם שותף של *** בעסק, וכי תלושי השכר הינם פיקטיביים (בחלק מהם יש תוספת עבור שווי
7 שימוש ברכב, ההכנסות סטטיות ללא קשר לכמות ושעות העבודה, אין הפרשה לדמי הבראה,
8 וכו'). נטען כי התובע משמש כבעלים של העסק לכל דבר ועניין, עסק שיש לו עובדים, מקבל
9 שנים רבות רכב שכור מהחברה שלא ציין, ושכרו גבוה באופן משמעותי מזה הנטען או מפורט
10 בתלושי שצורפו. לטענתה, התובע "שכח" לציין את העובדה כי הוא מקבל שנים רבות רכב
11 שכור מהחברה בה הוא עובד, באורח פלא רק בחודשים האחרונים עובר להגשת תביעה זו,
12 הוא "נזכר" להכניס לתלוש השכר את רכיב הרכב בסך של 3,830 ₪ בחודש.
- 13
14 34. כן נטען כי אף לשיטתו של התובע, הרי שבעת מתן פסק הדין הוא הצהיר שמרוויח 4,000 ₪
15 והיום מרוויח לטענתו 7,000 ₪ - היינו שינוי הנסיבות בכל הנוגע להכנסתו אינו הרעה כי אם
16 הטבה.
- 17
18 35. כן נטען בכתב ההגנה כי התובע מפרסם ברשתות החברתיות שהוא מבצע עבודות *** פרטיות
19 אודותיהן לא גילה דבר בתביעה (צורפו אסמכתאות), והוא מפרסם שהוא *** ברישיון אשר
20 נותן שירות תיקונים 24/6 בכל שעות היום.
- 21
22 36. בנוסף נטען כי התובע הסתיר מבית המשפט את היותו בעל עסק עצמאי נוסף בשם "****" ו-
23 וכי מדובר בעסק המספק שירות של ***, עם היקף לקוחות גדול, שכן התובע עובד בכל רחבי
24 הארץ - צורף צילום מדף האינסטגרם העסקי אותו מנהל התובע המונה 1056 עוקבים.
- 25
26 37. משכך נטען כי התובע מרוויח, או אמור להרוויח בהתאם להשכלתו וכישוריו כ*** סך של כ-
27 15,000 ₪ נטו לחודש לפחות, מלבד העובדה שהוא שותף של *** ויש לו עסקים נוספים.
- 28
29 38. בתגובה לנטען, ציין התובע כי הוא עובד כשכיר בלבד בחברה של ***.
- 30
31 39. בכל הנוגע לפרסומים של התובע כ*** - נטען כי מדובר בפרסום שבוצע בעבר במקומון
32 השכונתי בלבד והתובע פרסם עצמו כנותן שירות לתיקונים קלים בשעות שלאחר העבודה
33 עקב מצבו הכלכלי, לא פנו אליו לקוחות והוא לא חידש את הפרסום.
- 34
35 40. לגבי העסק "****" נטען כי מדובר בדף אינסטגרם שנסגר זמן רב לפני הגשת התביעה,
36 כאשר התובע חשב לעזוב את העסק של *** ולפתוח עסק אינטרנטי משל עצמו, לרכישת
37 מוצרים בעבודת ידו של התובע, אשר לא צלח.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1
2 41. כאמור גרסת התובע לגבי הכנסותיו עברה "טלטלות" רבות.
3
4 42. התובע "שכח" לציין בתביעתו הנוכחית, כי בהליך הקודם הוא עבד באותה עבודה לכאורה
5 אצל *** , ואולם טען שהוא מרוויח 4,500 ₪ בלבד.
6
7 43. מתוך תצהיר עדות ראשית שלו מיום 5.11.2015 בתיק הקודם סעיף 24 – "אני הנני עובד
8 כשכיר אצל *** ומשכורתי החודשית עומדת ע"ס של כ – 4,500 ₪ לחודש. אין לי מושג
9 מהיכן הביאה התובעת את הרעיון כאילו משכורתי היא בסך של כ – 8,500 ₪. זוהי
10 עלילת שווא והיא חסרת כל שחר. אני עובד כ*** היות ועדיין לא סיימתי את לימודי
11 ואינני *** מוסמך, וככזה המשכורת הממוצעת במשק עומדת על סך של כ – 4,500 ₪
12 בחודש. זאת ניתן ללמוד גם מתלושי המשכורת שלי בעבודתי האחרת אצל מס' מעסיקים
13 שונים, לפני שהתחלתי לעבוד אצל *** , אשר גם שם עבדתי באותו תפקיד ומשכורתי
14 עמדה ע"ס של כ – 4,500 ₪..."
15
16 44. מתוך פרוטוקול הדיון מיום 10.11.2015 – "...שהתחננו התחלתי לעבוד ב*** אצל שני
17 מעסיקים שונים עד ש*** פתח עסק. עבדתי כ*** וקיבלתי כ – 6,000 ₪ אצל שני
18 המעסיקים. זה המשכורת שלי ***. שילמתי 3 שנים לימודים ויש לי שני מבחנים לעשות
19 ועוד פרוייקט. כשאני אסיים אוכל למצוא עבודה אחרת שיש בו קידום ולהשתכר
20 בהתאם. אצל *** אני מרוויח 4,500 ₪..."
21
22 45. מבלי להידרש לשאלה האם אלה ההכנסות האמיתיות של התובע אם לאו, הרי שלפי גרסתו
23 שלו נכון למועד הגשת התביעה הנוכחית הוא עבד אצל *** והרוויח 7,500 ₪ נטו, היינו, שכרו
24 עלה משמעותית ביחס למה שטען שהרוויח במועד מתן פסק הדין המוסכם כאמור.
25 ראו גם תשובותיו בדיון מיום 18.3.2024 – "ש. בעת מתן פס"ד הקודם הצהרת שאתה עובד
26 אצל *** ומרוויח 4,500 ₪ לחודש. היום אתה מרוויח 7,000 ₪. בחודשים האחרונים
27 7,500 ₪ נטו, ויש לך החזקת רכב מהעבודה ? ת. נכון".
28
29 "ש.ת. אני מקבל 7,500 ₪ לחודש, שזה עם הוצאות הרכב. יש לי שכר גלובלי על משרה
30 מלאה. זה היה סיכום עם ***".
31
32 46. לעניין עבודתו של התובע אצל *** , גובה הכנסתו ותלושי השכר שמקבל, יצוין כי לא מצאתי
33 לקבוע אם הוא שותף עם *** בעסק או "רק" עובד שכיר, כאשר די במסקנה כי תלושי השכר
34 שלו (וזאת אפילו לפי גרסתו שלו) אינם משקפים כלל וכלל את עבודתו ואת הכנסותיו.
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 47. הלכה היא, כי כאשר בעל עובד בעסק משפחתי, יועבר אליו הנטל בכל הנוגע לקביעת גובה
2 הכנסתו, ויהיה עליו לשכנע את בית המשפט כי משכורתו הינה בסכום המוצהר על ידו. היה
3 ולא יעמוד בהוכחתו, יוכל בית המשפט לקבוע כי גובה משכורתו גבוה מהמוצהר על ידו, וזאת
4 על בסיס הראיות המסתברות לאור רמת החיים, רמת הצריכה, אופן ואופי ניהול משק הבית
5 וכיו"ב. ראו תמ"ש (י-ם) 24940/01 ו' א' נ. י' ו' (31.10.2004), וכן ראו תמ"ש 52480/99 פלונית
6 ואח' נ' פלוני (16.3.2000).
- 7
8 48. ראו גם: תמ"ש (ת"א) 8827-01-10 צ.ע נ' צ.ד (16.5.2010), שם נפסק כי עת עסקינן בבן זוג
9 העובד בעסק הנחזה להיות בבעלות משפחתית, יש לבחון ביתר זהירות את ההשתכרות
10 המוצהרת על ידו, וזאת נוכח טיבו של עסק שכזה והקלות היחסית של עירוב כספים פרטיים
11 עם כספי העסק, ואפשרותם של בני המשפחה לשלוט ולנתב את כספי העסק על פי רצונם.
12
- 13 49. במקרה שלפניי הוצגו לפני ראיות רבות מהן עולה כי תלושי השכר של התובע אינם משקפים
14 את עבודתו ואת הכנסותיו.
15
- 16 50. לעניין זה די להפנות לעדותו של התובע בחקירתו הנגדית מיום 9.10.2024, שם ציין בין היתר
17 כי "כל התלושים לא משקפים את השעות שעבדתי באותו החודש...".
18
- 19 51. עיון בתלושי השכר השונים מעלה כי בחודשים *** 2023 שכרו עמד ע"ס של 7,000 ₪ נטו, בגין
20 21 ימי עבודה ו-182 שעות עבודה.
21
- 22 מחודש 00.2023 ואילך, נוסף לתלוש לראשונה רכיב של שווי שימוש ברכב ע"ס של 3,830 ₪
23 נוספים והשכר לא משתנה (אותם 7,000 ₪), כאשר התובע העיד כי לכל אורך השנים הוא
24 קיבל רכב מהעבודה לשימוש, והוא אפילו העיד כי בחודשים בהם לכאורה יצא לחל"ת וקיבל
25 דמי אבטלה מהמל"ל, הוא המשיך להחזיק ברשותו באופן תמוה באותו רכב מהעבודה (ראו
26 גם עדותו מיום 9.10.2024 בעמ' 8 שם העיד כי חתם אבטלה והיה בחל"ת במשך חצי שנה
27 והמשיך להחזיק ברכב של העבודה).
- 28 בכל הנוגע להחזקת רכב נפסק בעמ"ש (חי) 36735-10-17 י.ב. נ' ו.ב. (5.10.2018):
29
30 "באשר לתוספת עבור החזקת רכב, אכן, בדרך כלל, אין לראות בה כחלק מהמשכורת
31 המשולמת, שכן לא מדובר בתוספת שמשלמת לשכר אלא ניתנת בדמות טובת הנאה –
32 הרכב. יחד עם זאת, אין להתעלם באופן מוחלט מטובת הנאה זו, ולו משום שהיא
33 מאפשרת למערער להתנייד ביתר קלות וחוסכת ממנו הוצאה אפשרית בגין החזקת רכב
34 לרבות רכישת רכב מכספו... מוכן אני כאמור, לקבל חלקית, את טענת האב ביחס
35 לתוספת המשולמת לו בגין רכב, ולהפחית כמחצית ממנה..."

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1
2 משכך, אותו שכר הנקוב בתלוש ובתוספת ההטבה הכספית של אחזקת הרכב, מביאה את
3 שכרו של התובע לסך של כ-10,000 ₪ לחודש לערך, הכנסה שאף היא נמוכה משמעותית
4 משכרו של *** בעל הכשרה וניסיון כשל התובע.
5
6 החל מחודש 00.2023 – השכר הופך להיות שכר משתנה וכך לכאורה גם הימים ושעות העבודה
7 – כך לדוגמא – ב*** 2023 מפורטים 18 ימי עבודה 149 שעות ושכר של 7,500 ₪, ב*** 16 ימי
8 עבודה ו-146 שעות, ושכר נטו של 7,213 ₪. לעניין זה העיד התובע כי אינו יודע או מבין מדוע
9 יש הבדל בין הימים והשעות בתלושים, וכי הם אינם משקפים את "האמת" וכי הוא עובד
10 בממוצע כ-138 שעות בחודש באופן קבוע וללא שינוי (עדותו מיום 9.10.2024 בעמ' 10).
11
12 רק מחודש *** 2023 ואילך, מתווסף לראשונה לשכרו רכיב של הבראה בתלוש מדי חודש
13 ובחודש 00.2023 מתווסף רכיב של "שווי קרן השתלמות" בסך של 1,992 ₪, כאשר כל
14 הרכיבים הללו לא משפיעים לכאורה על שכרו בסך של 7,000 ₪.
15
16 52. כאמור, התובע העיד לא אחת שתלושי השכר שלו פיקטיביים.
17
18 53. בנוסף, לא מצאתי לקבל גרסת התובע כי הוא נאלץ לעבוד אצל *** בשכר נמוך ותנאים גרועים
19 משמעותית מ*** כאמור, וזאת לכאורה בשל הצורך לצאת מוקדם ולעבוד פחות שעות על מנת
20 לקיים את הסדרי הקשר עם הקטינה. הנתבעת צירפה תכתובות שונות והוכיחה שרעייתו של
21 התובע (אשר עובדת כ*** עצמאית) אוספת את הקטינה לא אחת ממסגרות החינוך, וכמו כן
22 הנתבעת בעצמה אשר חולקת הסדרי קשר שווים עם התובע, מצליחה לעבוד בהיקף של משרה
23 מלאה, ולקיים את הסדרי הקשר עם הקטינה, ואין כל הצדקה שגם התובע יפעל בהתאם.
24
25 54. כמו כן, מאז מתן פסק הדין הראשון, התובע השלים את לימודיו והכשרתו המקצועית, וכיום
26 הוא *** – ראו עדותו בדיון מיום 18.3.2024 – "ש.ת. אני ***, ברישיון אני מקבל ***,
27 ואחרי שנה ותק אני מקבל רישיון ***...עשיתי לפי האתר שהם הביאו, *** מקבל
28 משכורת של 12,000 ₪ נטו עבור 43 שעות שבועיות.. " עדותו מיום 9.10.2024 – "אני ***
29 בדיפולומה ועובד כ***".
30
31 55. הנתבעת טוענת בצדק, כי לתובע כושר השתכרות לעבוד במשרה מלאה (ולא רק 138 שעות
32 חודשיות כנטען) ולהרוויח שכר גבוה משמעותית מזה שהוא טוען שהוא מרוויח, וראיה נוספת
33 לאמור היא כי התובע העיד שבמסגרת ראיון עבודה בו היה לאחרונה, ביקש לקבל שכר של
34 14,000 ₪ שהינו כפול מזה שהוא טוען שמשכר (ראה עדותו בעמוד 10).
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 56. לכל האמור אוסיף את עדותה של הנתבעת שהייתה מהימנה על בית המשפט, כי גם בעת
2 שהצדדים היו נשואים והתובע עבד באותה עבודה אצל ***, הוא היה מקבל רק חלק משכרו
3 דרך התלוש והשאר במזומן (ראו חקירתה מיום 9.10.2024 בעמ' 14-15 שם טענה כי התלוש
4 היה בערך על 4,000 והשאר היה מזומן).
5
- 6 57. כאמור, התובע הוא **** בהכשרתו ועובד כ*** ולטענתו מרוויח 7,500 ₪ לחודש והוצאות
7 רכב, כאשר יש לו שכר גלובלי על משרה מלאה, בסיכום עם *** (ראו עדותו מיום 18.3.2024
8 בעמ' 1-2, עדותו בעמ' 10 – "אני *** בדיפלומה ועובד כ***").
9
- 10 58. הנתבעת צירפה כנספח 7 לכתב ההגנה, טבלת שכר של ****, שם מצוין כי *** עם ותק שבין 3-
11 5 שנים משתכר בין 14,000 ל-16,000 ₪ בחודש, כאשר אין חולק שלתובע וותק של למעלה מ-
12 10 שנים.
13
- 14 59. כן צורף מאתר "עבודאטה" של משרד העבודה, נתוני שכר של *** , לפי שכר של 19,302 ₪
15 עבור משרה מלאה.
16
- 17 60. התובע טען כי למרות הכשרתו כ*** הוא עובד בתפקיד *** ולכן משתכר פחות.
18
- 19 61. התובע בעצמו ביקש להציג במהלך חקירתו מיום 9.10.2024 (נת/2) תדפיס מאתר "עבודאטה"
20 של משרד העבודה, בו צוין כי **** שעובד במשרה מלאה משתכר בממוצע סך של 15,900 ₪).
21
- 22 62. התובע מקבל רכב לשימוש לאורך כל השנים כאשר רק בחודשים האחרונים התווסף לתלוש
23 שלו נתון של שווי שימוש ברכב ע"ס של 3,800 ₪ בעוד שהנתבעת נאלצה לרכוש מאביה
24 בתשלומים את רכבו ואין לה הטבת רכב מעבודתה (ראה גם עדותה של הנתבעת מיום
25 9.10.2024 בעמ' 16).
26
- 27 63. כאמור, במהלך בירור התביעה, הנתבעת היא זו שחשפה עסקים ועיסוקים נוספים של התובע.
28
- 29 64. לכתב ההגנה צורף פרסום בעיתון – *** – *** ברישיון, ביצוע כל עבודות ***, תיקון
30 *** ותקלות, הרכבת *** ואביזרים, שירות sos 24 שעות ביממה, 6 ימים בשבוע...".
31 כאשר נשאל בחקירתו מיום 9.10.2024 כיצד התכוון להוציא חשבוניות בגין ביצוע עבודות ***
32 פרטיות על שמו אם לא היה לו עוסק מורשה באותו הזמן, השיב "אני לא יודע מה הייתי
33 עושה אם הייתי מקבל הצעת עבודה, אולי לא הייתי מוציא קבלה".
34
- 35 65. בנוסף, התברר כי לתובע עיסוק נוסף בשם "****" וכי מדובר בעסק המספק שירות של ***
36 בכל רחבי הארץ.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1
2 ראה גם חקירתו מיום 9.10.2024 עמ' 7: - "ש. היו פעמים שהוצאת חשבונות מהעוסק
3 פטור של אשתך? ת. כן אבל לא בתור ***. זה עסק שלה ואני עשיתי את ה*** שעשיתי
4 והוצאתי חשבונות אחת על שמה. זה בדיוק היתה *** היחידה שעשיתי ב*** ועשיתי
5 זאת דרכה... אז עשיתי את ה***... היה לי לקוח או שניים ואת הקבלות בזמנו הוצאתי
6 דרכה...".
7
8 66. כן התברר כי בחודש אוגוסט 2024 פתח התובע תיק עוסק מורשה ברשויות המס, התחיל
9 לעבוד כ*** פרטי, רכש מלאי בסך של כ-15,000 ₪ והכניס במקביל לשכרו כל חודש סכום של
10 כ-2,000-3,000 ₪ נוספים (ראו עדותו מיום 9.10.2024 בעמ' 9).
11
12 67. גם התובע וגם רעייתו, שניהם עצמאים, כאשר התרשמתי שתלושי השכר שהוא מקבל אינם
13 משקפים כלל את הכנסותיו בפועל מעבודתו אצל ***, וכן כי מעבר להכנסות הללו הוא עובד
14 כעצמאי בעסקים שונים ומשתכר סכומים נוספים בהיקף לא ידוע, כאשר גם אשתו לגביה
15 נטען שהיא עובדת *** "בצריף" ליד בית הוריה, משתכרת סכומים נאים של אלפי שקלים
16 בחודש.
17
18 68. תחילה טען התובע שהיא מרוויחה 1,300 ₪ בחודש, לאחר מכן העיד כי היא מגדילה את היקף
19 שעות עבודתה לאחר סיום חופשת הלידה (עדותו מיום 18.3.2024 בעמ' 2), ובדפי הבנק
20 שצורפו לתצהיר עדות ראשית מטעמו (נספח 16) מופיעים תשלומים רבים והעברות "בביט",
21 כאשר להווי ידוע כי תשלומים כגון דא עבור ***, נעשים בחלקם הניכר במזומן (ראו לדוגמא
22 ב-14.4.2024 – 610 ₪ בביט, ב-17.4.2024 – 759 ₪), ומשכך ניתן להתרשם באופן כללי
23 מהכנסה ממוצעת בסך של כ-1,000 ₪ בגין יום עבודה, כפול 22 ימים בחודש, שהם לפחות
24 20,000 ₪ בחודש ובניכוי הוצאות ומיסים, לפחות 10,000 ₪ נוספים על הכנסות התובע.
25
26 69. חשבוננו של התובע רוב הזמן פחות או יותר מאופס, מה שמעיד שאין ממש בטענותיו לגבי
27 הוצאות שעולות באופן משמעותי על הכנסותיו, וחשבונה של רעייתו נמצא ביתר זכות גבוהה
28 של כ-70,000 ₪ בממוצע.
29
30 70. כל זאת לא טרח התובע לחשוף ולגלות.
31
32 71. כאמור, בהליך שלפניי התרשמתי כי התובע לא הציג את מלוא הכנסותיו והכנסות רעייתו
33 הנוכחית עימה הוא מתגורר, ובזאת בניגוד להלכה המטילה עליו חובה מוגברת לפעול בתום
34 לב ובשקיפות מירבית.
35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

1 72. סבורתני כי התובע לא נהג בשקיפות, וכי הכנסותיו מעבודתו כ*** אצל ***, גבוהות
2 משמעותית מהסכומים הנקובים בתלוש שאינם משקפים את היקף העבודה והשכר כלל, וכי
3 יש להעמיד את הכנסותיו ע"ס של כ-15,000 ₪ לחודש (כולל שווי שימוש ברכב, שכר בהיקף
4 של משרה מלאה, הכנסות לא מדווחות במזומן ועוד), לא כולל הכנסותיו מעיסוקים ועסקים
5 נוספים בסכום של כ-3,000 ₪ נוספים לחודש לפחות, והכנסותיה של רעייתו בסכום של כ-
6 10,000 ₪ נוספים.

7
8 73. לעניין זה יצוין כי סכום זה אף הולם את כושר השתכרותו של התובע בהתאם לכישוריו (***)
9 (***) את העובדה כי חלה עליו חובה להתאמץ עד קצה גבול היכולת, לעבוד במשרה מלאה,
10 כאשר אין בית המשפט חייב להיזקק לראיות בדבר יכולתו הכספית אלא רשאי הוא להתחשב
11 במה שבאפשרותו להרוויח ולא במה שהוא מרוויח למעשה. ראו גם: עמ"ש (מחוזי חיפה)
12 63687-03-22 פלוני נ' פלונית (14.7.2022); ע"א 206/60 דרהם נ' דרהם, יד 1726 (1960).

13
14 74. בנוסף, לתובע רכב ממקום עבודתו, ועזרה בשכר דירה מצד חמיו וחמותו (אשר משכירים לבני
15 הזוג את דירתם תמורת דמי שכירות מופחתים). התובע טען כי הוא משלם הוצאות שכ"ל
16 עבור 2 ילדיו הנוספים בסכום של 3,600 ₪ לחודש, ואולם מהאישור שצירף מאגודת אפרת
17 (נספח 13 לתצהירו), עולה כי הוא כלל לא משלם את הסכומים הנטענים, משעה שבקשתה
18 של אשתו להצטרפות לפרוייקט סיוע עבור תשלומי המעון אושרה, ובהתאם לכך בשנים 2023-
19 2024 (עד 00.2024), שולמו מלוא הוצאות המעון והחינוך של ילדיו על ידי אגודת אפרת, ולא
20 מצאתי כל אסמכתה לכך שהסיוע הנ"ל הופסק, ולא נמשך, בפרט לאור טענותיו של התובע
21 להרעה מתמשכת במצבו הכלכלי.

22
23 75. בכל מקרה אין כל הרעה בכל הנוגע להכנסות התובע ומצבו הכלכלי כי אם הטבה ולא מדובר
24 בשינוי מהותי ובלתי צפוי.

הכנסות הנתבעת ומצבה הכלכלי

25
26
27
28
29 76. בכל הנוגע להכנסות הנתבעת, ציין התובע בכתב התביעה כי הוא אינו יודע מהו שכרה
30 המדויק, וצודק ב"כ הנתבעת בטענתו, כי מקום שבו מוטל על התובע הנטל להוכיח שינוי
31 נסיבות מהותי בהכנסות, הרי שדי בחוסר הידיעה הנ"ל על מנת לדחות טענותיו לגידול מהותי
32 בהכנסותיה.

33
34 77. למעלה מן הצורך יצוין כי גם לגוף הדברים, הרי שמצאתי שלא חל בהכנסותיה או במצבה
35 הכלכלי כל שינוי נסיבות מהותי ובלתי צפוי כאמור.

36

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 78. התובע טוען באופן כללי כי הנתבעת עובדת כיום במשרה מלאה ואילו בעת מתן פסק הדין
2 למזונות היא לא עבדה כלל, "משכך אין חולק כי הכנסותיה של הנתבעת גדלו".
3
4 טענות אלה אינן נכונות עובדתית.
5
6 79. לגבי הכנסות הנתבעת במועד מתן פסק הדין הקודם, הרי שהיא ציינה בחקירתה בדיון מיום
7 10.11.2015 שהיא עובדת במפעל *** כ***, והיא אמורה להרוויח 25 ₪ לשעה (5 ימים בשבוע,
8 כל יום משעה 10:00 עד 17:00, וניתן לייחס לה הכנסה בגובה שכר מינימום באותו המועד (כ-
9 5,000 ₪ לחודש).
10
11 80. כן טען התובע בכתב ההגנה ובתצהירו דאז, כי הנתבעת עבדה לאורך השנים וגם טרם
12 הנישואין בעבודות שונות, לרבות אצל ***, שם הרוויחה משכורת של 4,150 ₪ נטו לחודש
13 (ראו למשל האמור בסעיפים 28-30 לתצהיר עדות ראשית מיום 5.11.2015).
14
15 81. כיום, גם הנתבעת שיפרה באופן מסוים את הכנסותיה, כאשר היא עובדת ב*** בהיקף של
16 משרה מלאה. כפי שעולה מתלושי השכר שצורפו, הרי שהכנסתה הממוצעת לשנים 2023-
17 2024 עומדת על סך של כ-9,000 ₪ נטו לחודש (סכום בבנק).
18
19 82. הנתבעת ובן זוגה הנוכחי, שניהם שכירים, וצורפו תלושי שכר ודפי בנק, מהם עולה כי
20 התובעת מרוויחה בממוצע כ-9,000 ₪ נטו לחודש ובעלה משתכר כ-12,000 ₪.
21
22 83. בשלב זה הצדדים נאלצים להחזיק דירות נפרדות, כפי שהעידה הנתבעת, ועדותה נמצאה
23 מהימנה, משעה שבן זוגה ממשיך לגור ב*** ולקיים הסדרי קשר שווים עם ילדיו מנישואים
24 ראשונים, שגרים ולומדים שם, ואילו הנתבעת ממשיכה לשכור דירה ב***, בסמוך לאביה,
25 כאשר הקטינה לומדת בבית ספר ב***. בני הזוג לנים אחד אצל השני כאשר הילדים לא
26 במחיצתם, ולעיתים מבליים יחד בסופי שבוע גם עם הילדים, ואז הם לנים בבית אביה של
27 הנתבעת שנמצא בקרבת מקום כי דירתה קטנה מלהכיל ולהלין את כולם.
28
29 84. חשבונה של הנתבעת מצוי ביתרת חובה קבועה של למעלה מ-30,000 ₪.
30 בחשבונו של בן זוגה לא הייתה יתרת זכות בסמוך למועד הנישואין בחודש *** 2024 וכיום יש
31 יתרת זכות של כ-40,000 ₪, וכפי שעולה מדפי הבנק ועדותה של הנתבעת, מדובר ביתרה
32 שצמחה לו מקבלת מענקים בגין שירות מילואים בחצי השנה האחרונה.
33 הנתבעת העידה בחקירתה, שבן זוגה מעביר לה מעת לעת כספים מחשבונו, וכי כל ההעברות
34 נרשמות כהלוואות ומושבות לו על ידה, וכיום היא נותרה חייבת לו סכום של כ-5,600 ₪, כך
35 או כך, עזרה כגון דא בין בני זוג היא לגיטימית ולא מצאתי כי יש בה כדי להוות שינוי נסיבות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 מהותי במצבה הכלכלי ובהכנסותיה של הנתבעת. ראו עדותה בחקירתה מיום 9.10.2024 בעמ'
2 12-13, וכן נספח 13 לתצהיר עדות ראשית (דפי בנק של חשבונו של בן זוגה).
3
4 85. סיכום – כאמור, לצדדים גידול מסוים בהכנסות, כאשר בית המשפט סבור ביחס לשני
5 ההורים כי מדובר בגידול סביר וצפוי בהכנסותיהם של שני הצדדים, כאשר חלפו כ-8 שנים
6 מאז מתן פסק הדין בשנת 2016, וכי יחס ההכנסות שלהם גם הוא נותר ללא שינוי מהותי.
7
8 86. מדובר כאמור בפסק דין שניתן לפני למעלה מ-8 שנים ולא ניתן לצפות ששכרם של הצדדים
9 יישאר כפי שהוא היה במועד מתן פסק הדין המקורי – ראו גם תמ"ש (משפחה י-ם) 33812-
10 02-21 נ.כ. נ' ר.ב. (21.11.2021), שם קבע חברי כבוד השופט גורודצקי כי הוא אינו סבור שמי
11 שזכאי לקבל מזונות קטין צריך לעצור את חייו להימנע מכל פעילות עסקית אשר תניב לו
12 רווחים או צמיחה כלכלית אחרת וזאת מפאת חשש כי דמי המזונות ייפגעו. ראו גם תלה"מ
13 (משפחה י-ם) 49302-02-20 א.ש. נ' ל.א. (20.2.2002).
14

שינוי בהסדרי הקשר

- 15
16
17 87. עד לדיון ההוכחות שהתקיים ביום 9.10.2024 בית המשפט סבר, על יסוד מצג מטעה מצד
18 התובע בכתב התביעה, כי אכן חל שינוי נסיבות מהותי בכל הנוגע להסדרי הקשר של התובע
19 עם הקטינה.
20
21 88. התובע טען בתביעתו כי בעת מתן פסק הדין הראשון ביום 5.1.2016 הקטינה הייתה כבת
22 שנתיים, הסדרי הקשר עימה באותה העת היו מצומצמים, וכי בית הדין קבע כי הקטינה
23 תשהה אצל התובע בימי שני אחת לשבועיים עם סיום הלימודים למשך שלוש שעות, אחת
24 לשבועיים מסיום הלימודים, כולל לינה + ימי רביעי מסיום המסגרת למשך שלוש שעות וכן
25 בסופי שבוע לסירוגין מסיום מסגרת ועד מוצ"ש. כאשר מדובר לשיטתו בהסדרים של 15-85
26 (סעיפים 18-21 לכתב התביעה).
27
28 89. אין חולק כי ביום 21.9.2023 ניתן פסק דין נוסף בו בית הדין הרבני הורה כי זמני השהות יהיו
29 שווים כך שראשון ושני אצל התובע, שלישי רביעי אצל הנתבעת חמישי עד שבת לסירוגין.
30
31 90. התובע טען בתביעתו כי פסק דין זה הביא להרחבה משמעותית בהסדרי השהות ומעבר מיחס
32 של 15-85 ל-50-50.
33
34 ראו עדותו מיום 9.10.2024 עמ' 1-2, כתב התביעה וסעיף 7 לתצהיר עדות ראשית, שם טען כי
35 היה "פסק דין" אשר לפיו הקטינה תשהה אצלו בימי שני אחת לשבועיים עם סיום הלימודים
36 למשך 3 שעות, ואחת לשבועיים עם סיום הלימודים ועד למחרת (בהתאם לשהות בסופי

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

1 השבוע) ובימי רביעי מסיום הלימודים למשך 3 שעות, וסופי שבוע אחת לשבועיים משעה לפני
2 כניסת השבת ועד שעה לאחר יציאתה, וכי לכאורה זה המצב שנהג עד למתן פסק הדין מיום
3 21.9.2023 בו הורחבו הסדרי הקשר לחלוקה שווה (ראשון שני אצל התובע, שלישי רביעי אצל
4 הנתבעת, חמישי – ראשון לסירוגין).

5 בסעיף 9 לתצהירו ציין "מדובר בשינוי מהותי. מיחס של 15% למול 85% הפכו ההסדרים
6 ליחס של 50%-50%".

7
8 91. ואולם במהלך הליך ההוכחות, חשף ב"כ הנתבעת כי התובע הטעה את בית המשפט והציג
9 מצג כוזב וכי אלה אינם הסדרי השהות שנפסקו או התקיימו בין האב לקטינה, כאשר הוצג
10 בפני בית המשפט פסק דין של בית הדין הרבני מיום 28.12.2015 בצירוף תסקיר מאותו היום
11 (מוצג נת/1), שם נפסק כי החל מגיל 3 ההסדרים עם האב יורחבו ל-5 לינות בשבועיים, ובאותו
12 יום באמצע השבוע ללא לינה, הורה לאב להשיב את הקטינה בשעה 19:30 לפני השינה, לאחר
13 מקלחת וארוחת ערב, היינו, היה מדובר בלמעלה מ-35% מהזמן אצלו. ראו חקירתו של
14 התובע מיום 9.10.2024 בעמ' 6-7.

15
16 92. סיכום ביניים – בעת מתן פסק דינו של השופט שילה בינואר 2016, כבר היה בנמצא פסק דין
17 של בית הדין הרבני מיום 28.12.2015, אשר התובע לא צירף לתביעתו ולא גילה לבית המשפט,
18 ואף ניסה להטעות עת טען כי בעת מתן פסק הדין בשנת 2016 הסדרי הקשר שלו עם הקטינה
19 לא כללו לינה באמצע השבוע, וכי אותם הסדרים מצומצמים לכאורה שנהגו עת הקטינה
20 הייתה בת שנתיים, נמשכו עד למתן פסק הדין לחלוקה שווה ביום 21.9.2023.

21
22 93. בפועל, כבר בגיל 3 הורחבו הסדרי הקשר של התובע עם בתו מכוח פסק דינו של בית הדין
23 הרבני כאמור מיום 28.12.2015, להסדרים רחבים מאוד של פעמיים בשבוע כולל לינה כאשר
24 הקטינה שוהה בסופ"ש אצל אימה, ופעמיים בשבוע גם בסופ"ש שהקטינה אצלו, ואולם ביום
25 אחד ללא לינה – כאשר יש ליתן את הדעת לכך שהקטינה נשארת עם האב עד בסמוך לשעת
26 השינה ב-19:30 בערב והוא מחזיר אותה כבר אחרי מקלחת וארוחת ערב, ולכן מדובר בהסדר
27 כמעט שווה ערך למצב של לינה זאת בוודאי בראיית סוגיית המזונות של הקטינה.

28
29 94. כאשר התובע עומת עם פסק דינו האמור של בית הדין הרבני, בחקירתו הנגדית, ניסתה באת
30 כוחו לטעון כי בית הדין לא אימץ את המתווה הנ"ל של זמני השהות ואולם לא מצאתי כל
31 בסיס לנטען.

32
33 95. משכך בית המשפט סבור כי התובע נהג בחוסר תום לב בולט העולה כדי הטעיה של בית
34 המשפט, ודי בהתנהלות זו כדי להביא לדחיית תביעתו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

96. המשמעות הנוספת של חשיפת פסק דינו האמור של בית הדין הרבני, היא כי בעצם לא חל כל שינוי נסיבות מהותי או משמעותי בהסדרי הקשר של התובע עם הקטינה, ובוודאי שלא מדובר במעבר מ-85-15, ל-50-50, אלא בהוספה של לינה אחת פעם בשבועיים (במקום להחזיר ב-30: 19 בערב) ויום חמישי מתחלף. בראיית המזונות ניתן לטעון כי התובע ידע היטב בעת מתן הסכמתו לדמי המזונות שנפסקו בשנת 2016 כי הסדרי הקשר עם הקטינה יורחבו משמעותית עם הקטינה כבר מגיל 3 עפ"י פסק דינו של בית הדין הרבני שניתן קודם לכן, והם נותרו רחבים לאורך כל השנים (5 לינות ב-14 יום), כאשר בשנת 2023 בוצעו הרחבה נוספת שאינה משמעותית או מהותית ביחס למה שהיה קודם.

97. לסיכום – השינוי שחל בהסדרי הקשר הוא הרחבה של כ-10% עד 15% לכל היותר, ולא מדובר בשינוי מהותי ואף אם הייתי קובעת שזה כן שינוי מהותי, הרי שיש בהתנהלותו החמורה הנ"ל, הצדקה לדחות את התביעה משיקולים כאמור של חוסר תום לב.

נפקות הרחבה של 15% מזמני השהות

98. הרבה בבחינת למעלה מן הצורך יצוין כי מצאתי מקרה דומה מבחינת נתוני פסק הדין המקורי, אשר נדון בבית המשפט לענייני משפחה בתל אביב במסגרת תיק תמ"ש 50825-07-21 מיום 23.5.2023, בגינו התקבל ערעור בבית המשפט המחוזי, במסגרת פסק דין שניתן ע"י כבוד השופט שוחט בעמ"ש (ת"א) 58079-06-23 ר.א.ב נ' מ.ל.ב מיום 31.12.2023 (להלן: "פסק הדין").

99. במוקד פסק הדין תביעה של אב לביטול/הפחתה של חיוב מזונות שהושת עליו בהסכמה במסגרת פסק דין משנת 2013, עבור בתו הקטינה ילידת 2012, שהייתה באותו מועד כבת שנה (מתחת לגיל 6), והוסכם כי הוא ישלם למזונותיה סך של 1,600 ₪ לחודש, ובנוסף מחצית הוצאות חינוכיות והוצאות רפואיות חריגות, וכן ישלם מדור בכפוף להצגת חוזה בר תוקף לפי שליש מדמי השכירות לדירה שתשכור האם עד לסכום של 1,500 ₪ בחודש.

100. בית המשפט המחוזי קבע בפסק הדין כי ההלכה אשר לפיה חיוב במזונות ניתן לשינוי עקב שינוי נסיבות מהותי, נותרה על כנה גם לאחר "פריצתו" של בע"מ 919/15, כפי שנפסק במפורש בפסק הדין של בית המשפט העליון בעמ"מ 7670/18, כאשר באותו פסק הדין של בית המשפט העליון נקבעה לראשונה הלכה מחייבת אשר לפיה יש לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שחל בו שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, תוך חתירה ככל הניתן וככל שקיימת הצדקה לצמצום היקף ההתדיינות. כן נפסק כי ככל שמדובר בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות, אלא יש
2 לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ 919/15.
- 3
4 101. באותו פסק הדין נקבע כי שינוי הנסיבות המהותי הינו בזמני השהות בלבד, וכי שינוי זה אכן
5 מצדיק עיון מחודש בחיוב המזונות, ואולם אין בו כדי להרחיב את היקף ההתדיינות בערכאה
6 הדיונית לכדי בחינת גובה החיוב מחדש כבתביעה ראשונה למזונות, והפעם על פי העקרונות
7 שנקבעו בבע"מ 919/15, כפי שטוענת לפניי ב"כ התובע שעל בית המשפט לפעול, ולטעמי אם
8 היה מוכח שינוי מהותי בזמני השהות הרי שהיה מקום לבחון את השלכות השינוי הספציפי
9 הזה בלבד.
- 10
11 102. באותו פסק הדין הייתה הרחבה של 44% בזמני השהות, ובהתאם לכך נפסק כי השלכות
12 השינוי האמור הינן רק בהפחתה של 44% בסכום שישקף את עלות הצרכים תלויי השהות
13 בלבד (שמושפעים מזמני השהות), אשר האב נושא בהם ישירות עקב הרחבת זמני השהות,
14 "הא ותו לא, ואין בו כדי לבטל כליל את חיוב המזונות שנקבע בהסכם הגירושין ולהפוך
15 אותו לחספא בעלמא".
- 16
17 103. כן נפסק כי הסכמת האב לשלם בפסק הדין משנת 2016, סך של 1,400 ₪ לחודש למזונות
18 הקטינה, ניתנה מתוך הכרה כי היא שווה אצלו בהתאם לזמני השהות שהיו קיימים אז,
19 ובפרק הזמן הזה הוא נושא בהוצאותיה תלויות השהות, ובכל מקרה השינוי הוא בהפרש
20 בלבד, ואין בשינוי זה כדי להביא לביטול מלוא חיוב המזונות שהאב הסכים ליטול על עצמו
21 כאמור בפסק הדין, כאשר "תוצאה זו משנה באופן דרמטי את שיעור המזונות ואינה
22 מסתברת".
- 23
24 104. בנוסף נפסק כי: "תוצאה זו אינה מכבידה על המשיב. היא נוטלת מהסכום שעליו
25 להעביר למעוררת בגין הצרכים תלויי השהות, שעלה עקב השינוי בזמני השהות
26 וקיומם של שני בתים, את החלק שהוא אמור לשאת בו ישירות כלפי הקטינה בפרק
27 הזמן הנוסף שהיא שווה עימו עקב השינוי בזמני השהות, בהתאם לסכום שעלה עקב
28 השינוי, ומותירה אותו בידיו".
- 29
30 105. בכל הנוגע לצרכים שהם תלויי שהות קבע בית המשפט המחוזי כי לא היה כל מקום לחשבם
31 "מחדש", וכי צרכים אלה הם חלק מסכום המזונות ששילם האב בהתאם להסכם הגירושין,
32 סכום מזונות שהיווה חלק מהסכם כולל בגדרו כל צד עשה לעצמו את חישוביו, קיבל על עצמו
33 חיובים וויתר על זכויות, כאשר בהתאם לפסק דינו של בית המשפט העליון, הרי שאין
34 בנסיבות החדשות שנוצרו באשר לחלוקת זמני השהות כדי לשנות את נטל החיוב בהוצאות
35 שאינן תלויות שהות.
- 36

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 106. גם לגבי רכיב המדור, פסק בית המשפט המחוזי כי טעה בית המשפט קמא בעת שחישב מחדש
2 את הוצאות המדור, בציינו כי המקרה שלפניו אינו מקרה מיוחד ובוודאי שניתן היה לצפות
3 מראש בעת חתימת ההסכם, שהצדדים ימצאו זוגיות חדשה ואף יולדו להם ילדים נוספים,
4 אשר יגורו עימם כדרכם של ילדים צעירים, ולכן לא מדובר בשינוי נסיבות חריג ובלתי צפוי
5 אשר על בית המשפט להתערב בגינו ולשנות את אשר הוסכם ונחתם בין הצדדים, וכי נישואיו
6 השניים של האב והחובות החומריות הנוספות שהוא קיבל על עצמו בעקבות נישואין אלה –
7 הוא בגדר הצפוי מראש.
8
9 לכל האמור אוסיף כי במקרה שלפניי, סכום המזונות בגין רכיב המדור הוגבל מראש במסגרת
10 פסק הדין שניתן ל-825 ₪, שהינו סכום נמוך משמעותית משליש דמי שכירות של דירה סבירה
11 כיום, וגם מן הטעם האמור אין מקום לשנות או לסטות מהסכמות הצדדים גם לגבי חיוב
12 האב ברכיב המדור כאמור.
13 "שינוי בחיוב המדור יכול ויהיה ככל שיש שינוי בהסדרי השהות כדי להשליך עליו שכן
14 עלות המדור מהווה חלק מהצרכים תלויי השהות. ברם, לא במקרה שלפנינו בו נבחנת
15 עלות המדור במסגרת תביעה לשינוי נסיבות והחיוב במדור נקבע במסגרת הסכמה
16 כוללת, בהסכם גירושין. עלות המדור של הקטינה, שנקבעה כאמור כחלק מהסכמה
17 כוללת, נותרה כשהיתה גם אם הקטינה שוהה בו פחות ימים בחודש, השינוי בזמני
18 השהות לא הקל עם המשיבה אף לא הכביד על המשיב, שממשיכים לשאת באותה עלות
19 מדור כשהייתה טרם השינוי".
20
21 107. כאמור, דיון והשוואה אלו נעשו בבחינת למעלה מן הצורך, משעה שבמקרה דנן הגעתי
22 למסקנה כי דין התביעה להידחות משעה שלא חל כל שינוי נסיבות מהותי, לא בהכנסות
23 הצדדים ולא בהסדרי הקשר, ואולם ניתן ללמוד כי אף אם היה שינוי מהותי בהסדרי הקשר,
24 הרי שהוא היה מביא להפחתה מינורית ביותר בסכום המזונות לאור ההשפעה רק על ההפרש
25 בזמני השהות ביחס להוצאות תלויות השהות (הפחתה של כ-15% לכל היותר).

אי תשלום מלוא דמי המזונות

- 26
27
28 108. מלבד סוגיית חוסר תום הלב של התובע ביחס להכנסותיו, וביחס לגילוי העובדות הנכונות
29 והמהותיות בסוגיית פסק דינו של בית הדין הרבני לעניין הסדרי הקשר, הרי שהתובע הודה
30 כי בניגוד להוראות פסק הדין, הוא נמנע מלהצמיד את דמי המזונות למדד ויצר חוב מזונות.
31 ראו חקירתו הנגדית מיום 9.10.2024 בעמ' 9 "למה במשך 9 שנים מעולם לא הצמדת את
32 המזונות למדד? ת... לתומי חשבתי שזה קשור לקצבת הילדים.. ואף פעם הנתבעת
33 לא פנתה אליי בנוגע לתשלום של הצמדה...".
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

- 1 התובע ניסה לתרץ את מחדלו הנ"ל בשלל טענות שלא מצאתי לקבל, כאשר טען כי הוא טעה
2 לחשוב שסעיף ההצמדה קשור לתשלום קצבת הילדים ולא למזונות, או שלא הבין ולא ידע,
3 או כי הנתבעת לא פנתה אליו לקבל את התשלום.
4
5 110. בפועל התובע היה מיוצג לכל אורך ההליכים השונים, אי ידיעת הדין אינה פוטרת, ובוודאי
6 שהחובה להצמיד את המזונות אינה תלויה בפנייה של הנתבעת אליו לעשות כן.
7
8 111. לא זו אף זו, סוגיית ההצמדה אף באה לידי ביטוי גם בהצעת בית המשפט עוד בקדם המשפט
9 הראשון מיום 10.11.2015 וחזרה על עצמה בפסק הדין המוסכם מיום 5.1.2016.
10
11 112. כך או כך, צודק ב"כ הנתבעת בטענתו בסיכומיו כי גם לאחר שלתובע נודע לכאורה לראשונה
12 שהוא מפר את פסק הדין ולא משלם את המזונות במלואם, עם קבלת כתב ההגנה (שם נטענה
13 טענה זו) בחודש ינואר 2024, הרי שהתובע המשיך לשלם את המזונות לפי אותו ערך נומינלי
14 של 2,425 ₪ בלבד ללא הצמדה.
15
16 113. כאמור, כבר נפסק לא אחת, כי מי שנוהג בחוסר תום לב ולא משלם את מלוא דמי המזונות
17 שנפסקו כאמור, לא יכול לעתור לביטול או הפחתה של המזונות, ויש ערכאות שאף פסקו
18 שהתנהלות כגון דא מהווה צידוק לדחיית התביעה אף באותם מקרים שבהם הוכח שחל שינוי
19 נסיבות מהותי.

סיכום

- 20
21
22 114. לסיכום – במקרה שלפניי מצאתי כי לא חל שינוי נסיבות מהותי, הן בעניין הכנסות הצדדים
23 והם בעניין הסדרי הקשר, וכן כי התובע נהג בחוסר תום לב בולט כאשר לא גילה את היקף
24 הכנסותיו ומצבו הכלכלי האמיתי, ואף לא שילם את מלוא דמי המזונות שנפסקו, ולא
25 הצמידם ממועד פסק הדין בשנת 2016 ועד עצם היום הזה, כאשר מנתונים שצירף ב"כ
26 הנתבעת עולה כי מדובר בחוב מצטבר של כ-10,000 ₪ נכון להיום ובדמי מזונות שוטפים
27 ומשוערכים שעליו לשלם כיום בסך של כ-2,800 ₪ (במקום אותה קרן בסך של 2,425 ₪).
28
29 115. למעלה מן הצורך ולמען הזהירות בלבד יצוין כי אף אם הייתי מוצאת כי חל שינוי נסיבות
30 מהותי, הרי שהייתי מגיעה לאותה התוצאה של דחיית התביעה לאור התנהלותו כאמור
31 וחוסר תום ליבו של התובע.
32
33 116. לפני סיום יצוין, כי מן המפורסמות הוא שבית המשפט לא יפסוק סעד שלא נתבע במסגרת
34 כתב התביעה, וייתכן שאף אם הייתי מגיעה להסכמה שיש להפחית את המזונות הרי שלא

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 אוקטובר 2024

תמ"ש 57434-11-23 פלוני נ' פלונית

1 היה מנוס מלדחות את התביעה משעה התובע אף לא עתר לכל סעד של הפחתה כאמור כי אם
2 ביטול החיוב כליל או לחילופין חיוב הנתבעת בתשלום מזונות לידיו.

3
4 117. סוף דבר – התביעה נדחת.

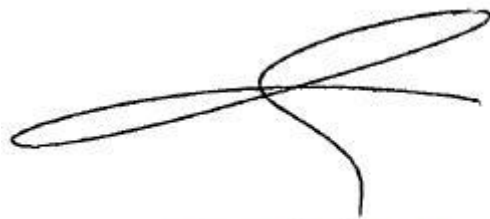
5
6 118. בית המשפט ניסה פעם אחר פעם לכל אורך ההליך ליתר את ההתדיינות בתביעה זו ולהביא
7 את הצדדים להסכמות, כפי שעולה מן ההחלטות שניתנו בתיק לגבי סיכויי ההליך,
8 מפרוטוקול הדיון מיום 18.3.2024 אשר במסגרתו העליתי על הכתב את הסיכויים והסיכונים
9 בהליך ומתווה לפשרה, ואף בתום דיון ההוכחות עוד הייתה נכונות לבוא לקראת התובע,
10 להגיע להסכמות ולייתר את הסיכון במתן פסק דין הדוחה את תביעתו וחיובו בהוצאות, וגם
11 הפעם לא שעה התובע לפניית בית המשפט ועמד על מתן פסק דין בתביעתו.

12
13 119. בנסיבות אלה, לאור דחיית התביעה והתנהלותו של התובע, אני מורה כי התובע יישא
14 בהוצאות הנתבעת הליך זה, בסכום כולל של 20,000 ₪.

15
16 120. המזכירות תסגור את התיק.

17
18 121. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

19
20 ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

21

22 אורית אביגיל יהלומי, שופטת
23
24